

Sobota 5. 3. 2016, 19:30, Krefeld, Nemecko

„Lebo takto hovorí Hospodin, stvoriteľ nebies, a On je Boh, tvorca zeme a jej učiniteľ; On ju postavil tak, aby stála; nestvoril jej prázdnej; utvoril ju nato, aby sa bývalo na nej. Ja Hospodin, a niet viacej. Nehovorím niekde v úkryte, na tmavom mieste zeme; nepovedal som semenu Jakobovmu: Hľadajte ma na pustine! Ja Hospodin hovorím spravodlivosť, zvestujem to, čo je pravé. Zhromaždíte sa a poďte, priblížte sa spolu vy, ktorí ste unikli z pohanov! Nevedia ničoho tí, ktorí nosia drevo svojej rytiny a modlia sa bohu, ktorý nezachráni. Oznamte a dajte sem, áno nech sa poradia spolu a povedia kto to ohlasoval od pradávna, oznamoval to od dávna? Či azda nie ja Hospodin? Lebo niet viacej nijakého Boha krome Mňa, niet silného Boha spravodlivého a spasiteľa krome Mňa! Obráťte zreteľ ku Mne, aby ste boli spasení, všetky končiny zeme, lebo Ja som silný Boh, a niet viacej nikoho. Prisahal som sám na Seba, Slovo vyšlo z úst spravodlivosti, ktoré sa nevráti späť, že sa Mne skloní každé koleno, že na Mňa bude prisahať každý jazyk. A povie: Len v Hospodinovi mám každú spravodlivosť a silu. K Nemu prídu. A hanbiť sa budú všetci, ktorí sú zapálení proti Nemu. V Hospodinovi budú spravodliví a budú sa chváliť všetko semeno Izraelovo.“ [Izaiáš 45:18]

Buďte všetci čo najsrdečnejšie vítaní v drahom mene nášho Pána a Spasiteľa. Obzvlášť všetci slúžiaci bratia zo všetkých národov, jazykov a národností, tiež naše návštevy z Johannesburgu a rôznych iných miest a krajín a obzvlášť všetci tí, ktorí sú tu dnes po prvýkrát. Videl som skupinu z Rumunska, ktorí sú tu po prvýkrát. Boh požehnaj skutočne všetkých a daruj milosť, žeby sme všetci poznali, o čo sa teraz jedná. Je to skutočne ten najdôležitejší úsek v ľudských dejinách, ten najdôležitejší úsek pre Cirkev živého Boha. V našom čase sa pred našimi očami napĺňa biblické proroctvo.

Budem čítať len niekoľko emailov a podám správu o poslednej ceste, ktorá bola veľmi ťažká. Časový rozdiel bol 7 hodín, a tak sa deň stane nocou a noc sa stane dňom. Celá cesta mala približne 35 000 leteckých kilometrov a viedla do Bangkoku, Manily, Kuala Lumpur a iných miest a potom späť do Bangkoku. Pánu buď jednoducho vďaka za to, že daroval milosť – všetky tie bezsenné noci – Slovo Pánovo bolo vždy mocné. Keď prežívame, ako ľudia Slovo

jednoducho prijímajú ako pokrm, veria a sú vďační za zvestovanie, ktoré nám bolo v Božom poverení zverené.

[pozdravy]

Dr. Mbije mi zavola a povedal: „Brat Frank, náš lokálny zbor pozostáva z 5 000 bratov a sestier, ktorí prichádzajú z okruhu 200 km, aby počuli kázanie počas záveru týždňa.“ Je to jednoducho pramocné – Boh skutočne poslal hlad počuť Jeho Slovo tak, ako o tom hovoril aj brat Branham z Ámosa 8:11:

„...pošlem hlad na zem, nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť Slová Hospodinove“ – slová zaslúbenia pre tento čas. Boh je vždy na aktuálnom stanovisku. Ako sme už často povedali: To, čo Boh konal v minulosti, nás spojilo s tým, čo koná práve teraz, a to, čo po celom svete koná práve teraz, nás spája s Bohom a s tým, čo Boh bude konať v Cirkvi po celom svete na záver. A v tom sa odlišujeme od všetkých Američanov a od všetkých, ktorí čakajú na to, že brat Branham opäť príde a bude 4 týždne slúžiť v stanových zhromaždeniach. Čo mám ja z toho, ak by brat Branham v Spojených štátoch slúžil v stane? A to len preto, že brat Branham jeden jedinýkrát počas 15 rokov povedal, že Pán zvolá Svoj ľud a možno to potom budú už len týždne, možno len 4 týždne. Je jedno, kedy a kde to bude – bude to celosvetové a Boh z milosti dokoná Svoje dielo.

[pozdravy]

Nech všetci vedia, že čítam skutočne každý pozdrav od začiatku až po koniec. Sme skutočne spojení v Božej láske a vážime si, že sme našli pred Bohom milosť a smieme veriť tak, ako hovorí Písmo.

Máme tu dnes po prvýkrát brata Pietra a skupinu z Ríma. Boh vám požehnaj. Máme tu i brata Forestièra. Boh ti požehnaj. Máme tu rôznych bratov, brata Gilberta a brata Ettièna Gentona, ktorý dnes prekladá. Nech Boh požehná skutočne všetkých, i tých, ktorých sme dnes nemenovali, a i nás všetkých.

V úvodnom Slove sme počuli, čítali a vzali si k srdcu, čo je napísané v Izaiášovi 45 obzvlášť od verša 22:

„Obráťte zreteľ ku Mne, aby ste boli spasení, všetky končiny zeme, lebo Ja som silný Boh, a niet viacej nikoho.“

„*Obráťte zreteľ ku Mne...*“ Bratia a sestry, drahí priatelia, aj to sme stále znovu opakovali: Ak sa nám nepodarí spojiť poslucháčov s Bohom, tak sme niečo neučinili správne. My nie sme spojení s Pavlom, Silasom, bratom Frankom alebo bratom Branhamom, sme spojení s Bohom, ktorého Slovo zvestujeme. To je jednoducho hlavná vec, ktorú sme pochopili, totiž že Bohu veríme. Abrahám veril Bohu a to mu bolo započítané za spravodlivosť [1. Mojžišova 15:6]. Nestačí nám odvolávať sa na proroka, musíme byť schopní môcť sa odvolať na Boha a Božie Slovo a vedieť – tak to stojí napísané, tak to Pán zaslúbil.

Ale presne tak, ako to bolo pri prvom príchode Krista, je to i teraz pred Jeho druhým príchodom. A k tomu jednoducho patrí Lukáš 1. kapitola, aby sme vedeli, že Boží posol musí Pánovi priviesť dobře pripravený ľud. To je úloha služby, ktorú Boh z milosti do Cirkvi dosadil. Lukáš 1:16-17:

„*A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu.*“

„...*obráti k Pánovi, ich Bohu.*“ Preč od všetkých výkladov a všetkého, čo bolo nábožensky konané, a jednoducho priviesť ku Bohu Pánu. A potom vo verši 17:

„*A on sám pôjde pred Ním v duchu a v moci Eliášovej obrátiť srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti spravodlivých, aby prihotovil Pánovi pripravený ľud.*“

O to sa v tomto čase jedná – vyvolanie von, oddelenie, znovunapravenie a plná príprava vo viere a poslušnosti voči Bohu a Božiemu Slovu.

V Skutkoch apoštolov 13 Pavol vyložil, ako boli vtedy skrze službu Jána Krstiteľa srdcia otcov uchopené a uverili tomu, čo bolo vtedy kázané. [verš 32 podľa nem. prekladu]

„*My vám prinášame zvesť, ktorá oznamuje spásu...*“

Nielen zvesť, ale zvesť, ktorá v sebe nesie Božiu spásu, a táto Božia spása nám bola daná. Preto to nemecký preklad vyjadril dobre – tam, kde stojí napísané *evanjelium*, tam máme my *spásna zvesť*. Bola nám prinesená Božia spásna zvesť. Čítajme ešte verš 32 do konca:

„...o tom zaslúbení, ktoré dostali otcovia, že ho Boh naplnil ich deťom...“

O čo sa jedná? Jedná sa o to, že Boh dal zaslúbenia, a keď príde čas naplnenia, tak sa to, čo zaslúbil, naplní. V liste Rimanom 4 je verš, ktorý môže byť stále znova zdôrazňovaný – verš 3:

„*Lebo veď čo hovorí Písmo? A Abrahám uveril Bohu, a bolo mu to počítané za spravodlivosť.*“

On veril Bohu. Komu veríš ty? Všetci ľudia niečomu veria – vo všetkých cirkvách i slobodných zboroch. Komu všetkému sa verí... A potom smieme pokorne, ale vo viere povedať, že Boh má na zemi Cirkev, ktorú mohol vyvolať von, podľa Slova Písma: Vy, Mój ľud, vy, Moji synovia a Moje dcéry, „...vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“ [2. Korinťanom 6:17]

Bratia a sestry, je jednoducho stopercentne nutné veriť Bohu a každému Jeho Slovu. A ako je potom napísané [Rimanom 4:3]: „*Lebo veď čo hovorí Písmo?*“ Mám vám to povedať? Vždy, keď v Novom zákone čítame slová „čo hovorí Písmo“, tak je tým myslený Starý zákon. Nový ešte vôbec nebol napísaný. Ak je napísané „*Kto vo Mňa verí tak, ako je napísané...*“ [Ján 7:38], tak je tým mienený Starý zákon. Boh učinil Starý i Nový zákon. V Starom oznámil a zaslúbil, čo sa bude, diať a v Novom zákone sa všetko, čo v Starom zákone povedal, naplnilo. Bratia a sestry, neviem, či to pre vás znamená toľko, čo pre mňa, ale v poslednej kapitole Starého zákona, v poslednej knihe Malachiáša skutočne stoja obe zaslúbenia – pre prvý aj druhý príchod. V 3. kapitole stojí: „*Hľa, posielam Svojho anjela, a upraví cestu pred Mojou tvárou.*“ V poslednej knihe Starého zákona stojí oznámenie toho, čo sa malo diať na začiatku Nového zákona, a stalo sa to, naplnilo sa to. Na konci knihy posledného proroka stojí: „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša...*“ a v Novom zákone potom stojí potvrdenie: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.*“ [Matúš 17:11] Chváľte a velejte Boha Pána za absolútny a úplný súlad Starého a Nového zákona, za to, že sme smeli vidieť v Starom zákone uvedenie do spásneho Božieho plánu a potom v Novom zákone prežiť to, čo Boh zaslúbil! Naša viera je skutočne ukotvená v Božích zaslúbeniach!

Pred krátkym časom sme tu čítali z 2. Korinťanom 5, kde hovoril Boží muž, ktorý stál Pánovi k dispozícii a slúžil Mu z dôvodu toho, čo bolo určené pre zvestovanie. Hľadte, bratia a sestry: Boh pri prvom príchode Krista použil Jána Krstiteľa, aby Mu pripravil cestu. Potom v 4 evanjeliách vidíme, ako prebiehali všetky veci od narodenia Spasiteľa až po Jeho vystúpenie do neba. A potom prichádzajú Skutky apoštolov a založenie novozákonnej Cirkvi. A aj to sme tu už povedali: V prorokovi Joelovi stojí napísané:

„A potom sa stane, že vylejem Svojho Ducha na každé telo...“

A potom Ján Krstiteľ zvestoval pokánie a zároveň povedal:

„Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten, ktorý prichádza po mne ... Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...“

Kto boli tých päťtisíc ľudí, ktorí boli v deň Letníc zhromaždení v Jeruzaleme? Kto oni boli? Ovocie služby, ktorú Boh vtedy poslal! A potom Peter použil tie isté Slová z proroka Joela:

„Toto je to, čo je povedané skrze proroka Joela: A bude v posledných dňoch, hovorí Boh, že vylejem zo Svojho Ducha na každé telo...“

Na jednej strane Joel v Starom zákone a potom Ján Krstiteľ: *„Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...“* a priamo potom, ako krst Duchom nastal: *„Toto je to, čo je povedané skrze proroka Joela: A bude v posledných dňoch, hovorí Boh, že vylejem zo Svojho Ducha na každé telo...“* Jednoducho mocný súlad Starého a Nového zákona a skutočné uvedenie do celej rady nášho Boha.

V 2. Korinťanom 5 píše Pavol, ktorý veľmi často písal a používal slovo *láska*. Aj v 1. Korinťanom 13: *„A keby som mal proroctvo a vedel všetky tajomstvá a mal každú vedomosť a keby som mal akúkoľvek vieru, takže by som vrchy prenášal a lásky keby som nemal, nič nie som.“*

Tu, v 2. Korinťanom 5:14, čítame:

„Lebo láska Kristova nás núti, ktorí sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, tedy všetci zomreli“

Jednoducho pramocné! Spasenie je dokonané! My sme boli v Kristu a boli sme s Ním ukrižovaní a preto mohol Pavol napísať: *„S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus...“* Presne tak mohol písať Efežanom: *„...aby ste zložili*

podľa drevného spôsobu života vo vás vládnuvšieho starého človeka, rušiaceho sa v klamných žiadostiach, a obnovili sa v duchu svojej mysle a obliekli si nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy.“ Tu máme poučenie o úplne všetkých veciach. Boh mohol použiť Pavla k tomu, aby dal novozákonnej Cirkvi na cestu celkové poučenie. Aj to, čo Boh do Cirkvi ustanovil – apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov, o deviatich daroch Ducha, o deviatich ovociach Ducha, o úplne všetkom bolo písané – vôbec nič nebolo vynechané. A bratia a sestry, ak veríme, že Boh Svoje Slovo teraz napĺňa, tak sa musíme vrátiť späť k tomuto začiatku. Inak to nejde. A ja som čítal, ako často brat Branham zdôrazňoval, že zvesť znamená späť ku Slovu, späť ku Letniciam, späť na začiatok, späť k učeniu apoštolov – jednoducho späť. A znovunapravenie nás vedie skutočne späť ku všetkému. Môžeme počítať s tým, že záver bude rovnaký ako začiatok. Ako sme čítali v Skutkoch apoštolov 4, Cirkev bola jedno srdce a jedna duša a modlila sa k Pánovi: „*Pane... kým ty vystrieš Svoju ruku uzdravovať, a aby sa diali divy a zázraky...*“, žeby sme skutočne i my v našich zhromaždeniach prežili, že je Pán prítomný a Jeho Slovo bolo potvrdené, žeby boli hriešnici zachránení, chorí uzdravení, poviazaní boli oslobodení, a že by v našom strede mohlo byť z milosti zjavené plné evanjelium a plná spása!

Tu píše Boží muž ďalej v 2. Korinťanom 5:15:

„...a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej seba, ale Tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych.“

Bratia a sestry, chceme sa Bohu postaviť k dispozícii. Buďte raz úprimní: Ak Pavol obzvlášť v 2. Korinťanom 12 a 14 hovorí o tele Krista ako Cirkvi – kde má Boh dnes nohy, ruky, ústa? V Cirkvi! Cirkev je telom Pána! Ak chce Boh Pán hovoriť, tak skrže čo? Skrže časopis alebo tlač? Nie! V Cirkvi! Tam je Slovo Pánovo doma! Ak by Boh chcel ísť niekam inam, tak koho by použil?

„...krásne sú na vrchoch nohy toho, ktorý zvestuje radostné veci, ktorý hlása pokoj, ktorý zvestuje dobré, ktorý hlása spasenie, ktorý hovorí Sionu: Tvoj Boh kraľuje!“ [Izaiáš 52:7]

Boh má na zemi telo, Cirkev – skrze jedného Ducha pokrstení do jedného tela [1. Korintčanom 12:13], aby Pánu stáli k dispozícii. Brat Branham sa skutočne Pánu postavil k dispozícii a prežil plné znovunapravenie. Sme ku cti Pánovej stále znovu povedať: Nebola to žiadna teoretická zvesť! Bolo to Bohom Pánom potvrdené Slovo hodiny! A v každom zhromaždení po celej zemi, úplne jedno, v akej cirkvi je Slovo zvestované, musíme všade úplne zreteľne povedať, čo Boh pre náš čas zaslúbil a čo práve teraz koná. Boh nie je v tých mnohých náboženských programoch! Existujú tisíce programov – všetci majú svoje programy. Boh je vo Svojom Slove a Jeho Slovo je v Jeho Cirkvi! A my veríme z celého srdca tomu, čo brat Branham dostal ako poverenie od Pána. Bratia a sestry, prosím vás skutočne o to, aby ste verili tomu, čo Boh povedal a vykonal a aby ste tomu preukázali plný rešpekt. Inak to nejde. Preukázať plný rešpekt.

Ak to tu dnes ešte raz sme povedať: Čo mohol brat Branham ako ordinovaný baptistický kazateľ za to, že ho náhle Pán použil? Keď mal prvú stanovú misiu a potom šiel s dvoma stovkami krstencov k rieke Ohio, bolo tam mnoho, asi 2 000 tých, ktorí sa na krst pozerali a prežili ho. Čo mohol tento muž za to, že náhle zostúpil nadprirodzený oblak? Je len jeden jediný nadprirodzený oblak, totiž ten, ktorý bol s ľudom izraelským [2. Mojžišova 40]. Kto chce, môže čítať o tom, že Pán bol v nadprirodzenom oblaku vzatý [Skutky 1:9]. My budeme vzatí v oblaku [1. Tesaloničanom 4:17]. Čo mohol tento Boží muž za to? On predsa nič netušil o tom, čo sa tam malo stať. Keď chcel pokrstiť sedemnásť osobu, totiž mladého brata, tak náhle počul slová: „Pozri nahor!“ a potom ešte raz: „Pozri nahor!“ a zostúpilo nadprirodzené svetlo a zaznel pramocný Pánov hlas (brat Branham ho nazýva Anjel Pána alebo Anjel zmluvy):

„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“

To je predsa *Tak hovorí Pán!* To mu zaznelo z nadprirodzeného oblaku a tomu veríme z celého srdca.

A aj to smiem ako očitý svedok dosvedčiť: Všetko, čo sa dialo v službe nášho Pána, sa v službe brata Branhama opakovalo ako

Božie potvrdenie toho, že to je skutočne muž poslaný od Boha. O čo sa však jedna teraz? Teraz sa jedná o to, aby bolo zjavené Slovo, plné evanjelium, plná spása zvestovaná všetkým národom, jazykom a národnostiam! Boh Svojho proroka a zvestovateľa vzal, ale prorocká zvesť a poučenie nám predsa zostali. A to musíme niesť do celého sveta! Je to skutočne dvojnásobné poverenie: Na jednej strane „budeš poslaný so zvesťou“ a na druhej nie „ty“, ale „zvesť predíde druhému príchodu Krista“.

Akí vďační môžeme byť za to, že teraz skutočne môžeme dosiahnuť všetky národy, jazyky a všetky kmene, kamkoľvek sa pozriete. Posledná zvesť dosiahla končiny zeme.

Aj to sme smeli na tomto mieste stále znovu zdôrazniť: To, čo nám Boh zveril, je to najväčšie a najdôležitejšie a spája nás to priamo s Bohom. Smieme byť stále nanovo posilnení vo viere a vedieť: Nenasledovali sme nejakým šikovne vymysleným bájkam [2. Petra 1:16], ale sme poznali prorocké Slovo a naplnenie toho, čo Boh vo Svojom Slove povedal. Je jedna vec čítať to, čo napísal Peter: „*Aj máme pevnejšie Slovo prorocké, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu, svietiacu na šerom mieste...*“ O tom môžeme kázať, ale je to tak? Z milosti to s nami tak je, pretože nám bolo prorocké Slovo zjavené a máme priamu účasť na tom, čo Boh práve teraz na celom svete koná.

A ako to bude? V 2. Tesaloničanom o tom Pavol písal. Tam máme skutočne oboje: Najprv, kto pravde neverí, a potom to, čo bude Bohom darované tým, ktorí pravde uverili. V Tesaloničanom 2:11 stojí v súvislosti s predchádzajúcim veršom napísané:

„Pretože neprijali lásky pravdy, aby boli spasení; a preto im Boh pošle mocné pôsobenie bludu, aby uverili lži...“

A potom stojí Slovo adresované nám a všetkým ostatným:

„...aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.“

Všetci tí, ktorí neuverili pravde Božieho Slova, sú Bohom odsúdení, pred tým nie je úniku. Tak to tu čítame: „*aby boli odsúdení všetci*“ Bez výnimky! „*...ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.*“ Až potom prichádza verš 13 [podľa nem. prekladu]:

„Ale my sme podlžní ďakovať vždycky Bohu za vás, milovaní bratia, pretože si vás Boh vyvolil od počiatku cieľom spasenia skrze Duchom vypôsobené posvätenie skrze vieru v pravdu...“

Duch pravdy vedie do každej pravdy [Ján 16:13] a všetci, ktorí sa narodili z Boha, majú spojenie k Slovu, majú obecnosť s Bohom a jeden s druhým a môžu zo srdca prijímať, veriť a Bohu za to ďakovať.

V liste Rimanom 8 Pavol písal, že v Izraeli boli tí, ktorí neuverili, vytrhnutí z prirodzeného olivovníka. Bratia a sestry, viera v to, čo Boh povedal, v to, čo Boh koná, a mať na tom účasť – to všetko nám Boh jednoducho z milosti daroval. Neviera (a aj o tom sme hovorili) povstane vtedy, keď príde nepriateľ a postaví otázku za to, čo Boh vo Svojom Slove povedal. Pozrite sa do 1. Mojžišovej 3: „*Či Boh skutočne povedal...?*“ Boh to skutočne povedal! Preč s nepriateľom! Boh to tak povedal a tak tomu veríme! Neviera nás oddeľuje od Boha, nevieru zaslepí oči ľudí.

Vo verši 20 v liste Rimanom 11 potom stojí:

„Dobre. Vylomené sú nevierou, a ty stojíš vierou. Nebuď vysokomyseľný, ale sa boj!“

Verš 23:

„A zase oni, keď nezostanú v neviere, budú znova vštepí, pretože Boh má moc zase ich vštepiť.“

Takže: Viera je Boží dar [Efežanom 2:8]. Viera je Božia realita v tvojom a mojom živote viery. Všetko sa vracia späť ku Abrahámovi: On Bohu veril a to mu bolo započítané za spravodlivosť. My sme semeno Abrahámovo a z presvedčenia a z celého srdca veríme zaslúbeniu, ktoré nám Boh v tomto čase daroval. Počúvajte ešte verš 7 z 11. kapitoly Rimanom. Aj ten môžeme čítať stále znova:

„Tak čo tedy? To, čo snažne hľadá Izrael, toho nedosiahol, ale vyvolenie dosiahol, a ostatní sú zatvrdení.“

Prečo čítame v liste Židom: „*Nezatvrdzujte svoje srdcia...?*“ [3:15] Je jednoducho veľmi dôležité otvoriť srdce, prijímať a veriť.

Ako sme už zdôraznili: Skutočne žijeme v poslednom a najdôležitejšom časovom úseku. Povedzte mi, kedy bolo možné s návratom Krista počítať tak, ako v našom čase? Kedy sme mohli s dôrazom

čítať a veriť: „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ [Lukáš 21:28] Nikdy predtým nemohli byť všetky tieto biblické miesta čítané s takou istotou ako dnes. Boh nám skutočne daroval milosť poznať čas a hodinu.

Bratia a sestry, prejdime ešte raz k evanjeliu Lukáša 19. Brat Branham sa na kapitolu 17 stále znovu odvolával, totiž že pred návratom Pána to bude tak, ako v dňoch Sodomy a Gomory. A je to skutočne oveľa horšie, ako to bolo vtedy. Tu nám je povedané, čo sa bude diať v dňoch, keď sa Syn človeka zjaví. Najprv Lukáš 17:30:

„Tak iste bude aj toho dňa, ktorého sa zjaví Syn človeka.“

A potom vo verši 34 čítame:

„Hovorím vám, že tej noci budú dvaja na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.“

Aj o tom sme už hovorili: Keď myslím na všetky nedorozumenia, ktoré boli vykonštruované z citátov brata Branhama, tak je mi inak na myslí. Ďakujeme však Bohu za jasné a pravé výroky Svätého Písma. Príprava na vytrhnutie môže trvať roky, ale návrat Pána predsa nebude trvať týždne a roky, ale tak, ako blesk vyjde na východe a je vidieť až na západ, tak to bude pri návrate Pána [Lukáš 17:24]. Dvaja budú ležať na jednej posteli a jeden bude vzatý a druhý zostane.

Bratia a sestry, vôbec si verejne netrúfam hovoriť o tom, čo za modloslužba sa s bratom Branhamom vykonáva. Verejne o tom vôbec nemôžeme hovoriť. Bohu buď zo srdca vďaka za to, že môžeme rozpoznať túto neomylnú službu, ktorú dal Boh Svojmu prorokovi – česť a chvála však náleží Bohu samotnému! Nie William Branham bol neomylný! Boh je neomylný! Slovo je neomylné! Boh Svoje Slovo potvrdil a použil k tomu nádobu, ale my vzdávame všetku česť Pánovi. Keď však potom čítame, že ľudia prichádzajú na cintorín, stoja pred náhrobným kameňom, vyzujú si svoju obuv a klaňajú sa, tak to je jednoducho príliš veľa. To je modloslužba! To sú povery! Nie! Bohu Pánu samému náleží česť! Náš Pán to povedal: „*Ver mi, ženo, že ide hodina, keď ani na tomto vrchu ani v Jeruzaleme nebudete sa modliť Otcovi. ... Ale ide hodina a je teraz, keď praví modlitebníci budú sa modliť Otcovi v Duchu a v pravde.*“ Kvôli

tomu nemusíme chodiť do Jeruzalema ani do Jeffersonville a konať modloslužbu, ale sa môžeme na mieste, kde sa nachádzame, Bohu klaňať v Duchu a v pravde, pretože sme dostali pravé Slovo zjavené skrze Svätého Ducha. Nemôžem vám povedať všetko, čo sa deje.

Aj za to, že nás Boh zachoval pri jasnom rozume, buď Jemu vzdaná všetka česť a chvála. Za to, že sme mohli všetkému porozumieť, aj keď je to niekedy nešikovne vyjadrené. Prečo? Pretože sme všetko vzali späť do Biblie a v nej nachádzame konečnú odpoveď.

Počúvajte ešte, čo je napísané v Lukášovi 19. Prosím, majte pred očami to, čo sa stalo v Lukášovi 19 – príchod Ježiša do Jeruzalema, ktorý je veľmi dobre opísaný aj v Matúšovi 21. Tu vidíme príchod nášho Pána do Jeruzalema na chrbte oslice, ako to stojí napísané v Izaiášovi 9:9. Učeníci Pána chválili a velebili a vo verši 38 volali:

„...a hovorili: Požehnaný Kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“

Farizeji sa hneď rozčúlili a povedali mu, aby prikázal učeníkom, aby to nečinili. Potom vo verši 41 stojí:

„A keď sa priblížil a uvidel mesto, zaplakal nad ním...“

Tu vidíme rozdiel medzi oboma týmito skupinami: Tí jedni mohli citovať Písmo: *„Hosanna v Synovi Dávidovom! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!“* [Matúš 21:9] A potom Pán prichádza na Olivový vrch a hľadá na Jeruzalem a horko plače, pretože nepoznali svoj čas. Verš 42:

„Ó, keby si aj ty bolo poznalo, a to aspoň v tento tvoj deň, čo je k tvojmu pokoji! Ale teraz je to skryté pred tvojimi očami!“

Jedni to poznali, chválili a velebili Ho, trhali palmové listy a takpovediac, ozdobili Pánovi cestu a tí druhí deň Božieho milostivého navštívenia nepoznali. Obe skupiny boli Židia, obe skupiny boli Izraeliti, ale jedni to poznali a druhí to nepoznali. *„Ó, keby si aj ty bolo poznalo, a to aspoň v tento tvoj deň, čo je k tvojmu pokoji!“* A potom, ako všetci vieme, musel Pán vysloviť súd a vo verši 43 povedal:

„Lebo prídu na teba dni, že tvoji nepriatelia nahádzu okolo teba val a obkľúčia ťa a zovrú ťa zo všetkých strán...“

Prečo? Oni to neprijali. A priamo vo verši 44 čítame: „...zrovnajú ťa so zemou i tvoje deti v tebe a nenechajú v tebe kameňa na kameni, pretože si nepoznalo času svojho navštívenia.“

Predstavte si to: Pán prichádza ako Kráľ na chrbte oslice – „*Hosanna v Synovi Dávidovom! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!*“ – naplnenie biblického proroctva – a potom tá prevažujúca väčšina, všetci učení Písma, všetci teológovia, všetci Pána odmietli a deň milostivého navštívenia nepoznali. Ako je to dnes? My neodsudzujeme, bratia a sestry, hovoríme to s pokorným srdcom: Chodte od jedného zboru k druhému, od jedného kazateľa k druhému, od jedného evanjelistu k druhému a hovorte s nimi o tom, čomu na základe Písma veríme. Vysmejú sa vám. Oni vám povedia, že to všetko je už za nami.

Bratia a sestry, poznajme, čo nám Boh skutočne daroval! Oči, ktoré vidia, uši, ktoré počujú! Pri jedných sa naplnia „*hladiac nevidia a čujúc nečujú ani nerozumejú*“ [Matúš 13:13] a pri druhých: „*vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.*“ [Matúš 13:16] A vaše srdcia sú blahoslavené, pretože veria a prijímajú to.

Vráťme sa späť k 2. Korinťanom 5, kde stojí Slovo adresované všetkým tým, ktorí Pána ešte neprežili, tým, ktorí sú možno pri takomto zvestovaní po prvýkrát. My všetci musíme urobiť začiatok, všetci musíme opustiť širokú cestu a kráčať po úzkej ceste do nebies. Tu máme apoštola Pavla, ktorý postavil zmierenie s Bohom do stredobodu: „...*zmierte sa s Bohom!*“ [2. Korinťanom 5:20]. **Zmierenie je odpustenie a odpustenie je zmierenie.** Ak by sme čítali Otčenáš, ktorý všetci poznáme, tak zistíme, že tam stojí napísané, že ak my neodpúšťame, tak ani nám nemôže byť odpustené. Odpustenie zahrňa to, že aj my odpúšťame. Prečítajte si rýchlo Matúša 6, kde to stojí čierne na bielom. Nie je nám nič platné modliť sa „*Tvoja vôľa nech sa deje na nebi i na zemi*“. Ak to čítame verš po verši, tak vidíme, že Pán povedal: „*Vy sa tedy modlite takto...*“, pretože učenici sa pýtali: „*Pane, nauč nás modliť sa.*“ [Lukáš 11:1] Potom stojí:

„*Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväťí Tvoje meno!*“ [Matúš 6:9]

Toto meno nám predsa bolo zjavené, je pre nás sväté. Nie je žiadne iné meno dané ľuďom na nebi i na zemi, v ktorom by sme mohli byť spasení [Skutky 4:12]:

„Nech príde Tvoje kráľovstvo! Nech sa stane Tvoja vôľa ako v nebi, tak aj na zemi! Daj nám dnes náš každodenný chlieb a odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom, a neuvodň nás v pokušenie, ale nás zbav zlého, lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky.“

A teraz verš 14:

„Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec; ale ak vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov.“

Bratia a sestry, je dobre, ak tu i tam v modlitbe čítame aj takéto biblické miesta a povieme: „Pane, ako som na tom? Ako to so mnou vyzerá? Či som všetko usporiadal a odpustil?”

Teraz však Slovo všetkým tým, ktorí sú pri tom noví a ešte neučinili žiadne prežitie spásy s Pánom.

„Dnes, keby ste počuli Jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc“
[Židom 3:15]

Tak, ako Pavol zvolal v 2. Korintňanom 5:20:

„Tedy za Krista posolstvom, ako čo by sám Boh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!“

Predchádza tomu verš 19:

„Boh bol v Kristu mieriac so Sebou svet, nepočítajúc im ich hriechov a položil do nás Slovo zmierenia.“

Takže nielen zvesť, ale začiatok, obrátenie, posvätenie, prežitie spásy s naším Bohom podľa Slova Písma: „Všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno.“ Zvestovanie je určené k tomu, aby boli ľudia privedení k Pánovi, aby poznali: „Sme stratení!“ Ako sme už často povedali, bratia a sestry: Večne žiť môže len ten, kto večný život obdržal. Preto Písmo hovorí:

„Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života.“
[1. Jána 5:12]

Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou [2. Korinťanom 5:19]. Prijmite to. Uchopte to. Opustite širokú cestu, vstúpte na úzku cestu, vojdite skrze tesnú bránu.

A všetci, ktorí prežili obrátenie: prežili sme aj znovuzrodenie? Prežili sme Boha skutočne tak, že môžeme povedať: „Všetko nové, všetko nové...“ [pieseň] – „*ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pomínulo, hľa, všetko je nové.*“ [2. Korinťanom 5:17]

Povedzme v zhrnutí: Boh nás priviedol späť ku začiatku a posledné a prvé kázanie musia súhlasiť: „*Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.*“ Všetci, ktorí sú noví, ktorí prijali Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa, vykonajú druhý krok – krst, a potom Boh potvrdí Svoje Slovo.

Všetci, ktorí sú zverení so zvestou konečného času, prosím, buďte tým posilnení vo viere, že skutočne stojíme blízko pred návratom Ježiša Krista, žeby sa to všetko už skutočne naplnilo a bolo to za nami a my sme mohli svoje hlavy pozdvihnúť nahor a vedeli: Naše vykúpenie sa priblížilo.

Aj to nech je ešte raz povedané: Či je to Zjavenie 14:6, kde stojí napísané, že uprostred neba letel anjel a všetkým národom a jazykom zvestoval večne platné evanjelium, alebo Matúš 24:14, že evanjelium o Božom kráľovstve bude zvestované všetkým národom ku svedectvu – kto je určený k tomu patriť k Neveste Baránka, bude svedectvu veriť a bude ho prijímať. Všetci ostatní budú krútiť hlavou a prejdú pomimo toho. To, čo znamená pre teba všetko, neznamená pre tých, ktorí to neprijali, vôbec nič. My však vieme, komu a v čo sme uverili. Veríme Bohu, veríme Jeho Slovu a Jeho zasľúbeniam a z milosti smieme mať na tom účasť.

Aká prednosť to je, teraz žiť! (Buďte raz úprimní!) Že z toľkých krajín a jazykov tu môžeme byť zhromaždení a že sú všetci po celej zemi pripojení! Boh požehnaj všetkých – na africkom kontinente až po Oakland na Novom Zélande. Boh požehnaj vyvolených všade, vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Boh požehnaj všetkých, ktorí teraz počúvajú, čo Duch hovorí zborom. Boh požehnaj všetkých, ktorí Jeho Slovo uverili, všetkých, pri ktorých sa napĺňa: „*Abrahám veril Bohu...*“ Ty a ja môžeme dnes večer povedať: „Ja

verím Bohu, ty veríš Bohu, my veríme Bohu a prijímame, čo nám daroval.“ Jemu, tomu jedinému Bohu, tomu večnému Bohu buď chvála a česť za všetko – za uvedenie do Jeho spásneho plánu, za zjavenie všetkých tajomstiev! Bratia a sestry, dostali sme účasť na veľkom dedičstve, Boh nás milostivo navštívil! Jemu, všemohúcemu Bohu, buď všetka česť na všetky veky. Haleluja. Amen.

Povstaňme ku modlitbe. Snáď nám sestry ešte zaspievajú pieseň. My skloníme naše hlavy a otvoríme naše srdcia. Kto ešte nemohol plne a cele veriť, tomu nech je to dnes z milosti darované. Verte Bohu, verte zaslúbeniu, verte tomu, čo On v našom čase vykonal, verte tomu, čo On teraz koná. Viera bude aj v tebe víťazstvom, ktoré premohlo celý svet! Toto je biblická viera v Boha a v to, čo nám Boh zaslúbil a čo práve teraz koná. Amen.

[pieseň]

Stojí napísané: „...zmilujem sa, nad kým sa zmilujem, a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“ [2. Mojžišova 33:19]. Majme naše hlavy stále sklonené. Chcel by som sa spýtať, či máme v našom strede modlitebné priania, ktoré skutočne horia vo vašom srdci a ktoré by sme mali Pánu spoločne priniesť. Veríme, že záchrana nastala, keď náš Pán na kríži zvolal: „Dokonané je!“ [Ján 19:30] Krv novej zmluvy tiekla za nás a s touto krvou náš Spasiteľ ako najvyšší Kňaz vošiel do nebeskej svätyne a priniesol ju na trón milosti. Trón súdu sa stal trónom milosti, a tak to ostáva až do súdu, ktorý nastane, keď k tomu príde čas. V čase, keď máme sklonené hlavy, kto chce pozdvihnúť ruku? Máme núdze? Mnoho núdzí, mnoho núdzí... Ó, Bože.

Spievajme ešte raz *Jemu len ver, Jemu len ver.*

[chórus]

Pane, všemohúci Bože, v Tvojom Slove máme zaslúbenia, že o čokoľvek prosíme, to nám bude dané. Spoločne sa teraz modlíme na základe zaslúbenia, ktoré si nám Ty dal, za všetkých, ktorí pozdvihli svoje ruky. Ty poznáš ich núdze, Ty poznáš ich život. Milovaný Pane, daruj z milosti plnú spásu, plné zmierenie a odpustenie, milosť a spásu. Nech to všetci prijmú, to je našou spoločnou modlitbou. Toto je deň, ktorý Pán učinil pre nás. Nebuďte smutní, nebuďte pokleslí, ďakujete Pánovi, pretože tak iste, ako

stojí v 2. Korinťanom 5 napísané, že Boh bol v Kristu a je to Božia skutočnosť – tak iste zmieril nás všetkých, áno, celý svet sám so Sebou.

Milovaný Pane, prosíme, že by všetci, ktorí sa modlia o odpustenie, verili a teraz odpustenie obdržali skrze vieru v dokonané dielo spásy na kríži na Golgote. Všetci, ktorí potrebujú uzdravenie, nech teraz položia svoju ruku na miesto, ktoré je choré. Milovaný Pane, vo viere prijímame, čo stojí napísané už v Izaiášovi 53: „...a Jeho sinavicou sme uzdravení.“ Potvrď Svoje Slovo, daruj uzdravenie, oslobodenie, záchranu a plnú spásu. Tebe, všemohúcemu Bohu, vzdávame zo srdca vďaku. Ty si nám daroval vieru. Viera sa stala zjavením, pretože v tom okamihu, keď si nám zjavil Svoje Slovo, tak to nebolo prirodzené prijatie, ale zjavenie skrze Božieho Ducha, aby sme smeli prijať zaslúbenie pre tento čas a všetky ostatné zaslúbenia. Ako povedal Tvoj služobník, ó, Bože, viera je zjavenie. Ty si nám daroval zjavenie, pretože veríme, ako hovorí Písmo. Veríme tomu, čo si povedal. Chválené a velebené buď Tvoje nádherné meno! Haleluja!

Požehnaj všetkých a prosíme ešte raz: Daruj plnú spásu, plné oslobodenie a plné uzdravenie. Nech tento deň vojde do dejín ako deň, v ktorom si nám pomohol a požehnal nás. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu vzdávame za všetko vďaku v Ježišomvom drahom a svätom mene.

Prosím teraz aj za všetkých v Mbuj-Mayi, za všetkých nech sú zhromaždení kdekoľvek, žeby všetci na všetkých miestach verili a prijali zjavenie skrze Božieho Ducha a mali účasť na všetkých požehnaníach, ktoré si nám daroval. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu buď prinesená česť, chvála, vyvyšovanie a klaňanie v Ježišomvom svätom mene. Amen.